

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Marinescu Dumitru și Gonța Fiodor în numele inculpatului Luchian Grigore prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Luchian Grigore Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în satul Xxxxx raionul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.02.2019-24.04.2019;

2. Instanța de apel: 21.05.2019-19.02.2020;

3. Instanța de recurs: 11.05.2020- 01.07.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 24 aprilie 2019, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Luchian Grigore Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a respins ca neîntemeiată cererea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Luchian Grigore în beneficiul statului a sumei totale de 36 219, 76 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Luchian G., la 20.12.2014, în jurul orei 02.00, aflându-se în casa de locuit situată în raionul Xxxxx, str-la Xxxxx, acționând intenționat și de comun acord cu Pasat Sergiu și Pascari Dumitru, cu scopul de a înlesni întreținerea unui raport sexual cu minora Xxxxx a.n. xxxxx de care cunoștea cu bună-știință că este minoră, și care se afla benevol în incinta aceleiași gospodării, acțiune care nu era legată de răpirea acesteia, a încuiat cu cheia de mai multe ori ușa de la intrare/ieșire a casei în care se aflau, pentru a împiedica victima de a se deplasa conform voinței sale, de a-și alege locul aflării, de a comunica cu alte persoane după

propria voință, astfel, privând-o de libertate pe minora Xxxxx, până la 20.12.2018, orele 16.30, când victima a reușit să iasă din casă și să fugă.

Prin acțiunile sale intenționate Luchian G. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 166 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, pe semnele, *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, acțiunea ce nu este legată cu răpirea acesteia, cu bună-știință asupra unui minor, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Luchian Grigore recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal și să fie încasat de la Luchian Grigore cu titlu de cheltuieli judiciare: 35 225,76 lei, pentru extrădarea lui Luchian Grigore și 994 lei, pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală ambulatorie nr.516a-2016 din 03.06.2016.

În motivarea cererii de apel s-a indicat:

- instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și drept, just concluzionând că, inculpatul Luchian Grigore a săvârșit infracțiunea incriminată lui, împrejurări ce au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la dosar, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere a coroborării lor;

- la stabilirea pedepsei penale lui Luchian Grigore au fost luate prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și anume: inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Totodată, la stabilirea pedepsei penale lui Luchian G. instanța a ținut cont de prevederile art. 76 și art. 77 Cod penal și anume lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, stabilind corect quantumul pedepsei de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

-în partea stabilirii modului de executare a pedepsei aplicate în privința lui Luchian Grigore soluția instanței este neîntemeiată, fiindcă nu s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal;

- Luchian Grigore a fost recunoscut vinovat, de comiterea unei infracțiuni grave, pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani; la locul de trai se caracterizează negativ, după săvârșirea infracțiunii a părăsit țara fără permisiunea organului de urmărire penală, ulterior fiind anunțat în căutare cu aplicarea (în contumacie) a măsurii preventive sub forma de arestarea preventivă;

- aplicarea art. 90 Cod penal și dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate lui Luchian G. pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, nu-și va atinge obiectivele pedepsei;

- instanța de fond, neîntemeiat a conchis că circumstanțe reținute de instanță și anume: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni similare, recunoașterea vinei

și căința sinceră sunt suficiente pentru a aplica lui Luchian Grigore prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal;

- în partea cheltuielilor judiciare, instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului;

- pe lângă alte cheltuieli suportate de către stat la instrumentarea prezentei cauze penale, urmează a se pune pe seama inculpatului doar cheltuielile suportate la efectuarea expertizei judiciare, valoarea căreia constituie 994 lei pentru și 35225,76 lei pentru extrădarea lui Luchian Grigore.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, a fost admis apelul declarat de procuror, fiind casată sentința, în partea individualizării pedepsei și în partea soluționării chestiunii cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa aplicată inculpatului, în temeiul art. 166 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, de executat în penitenciar de tip semiînchis. A fost încasat din contul inculpatului Luchian Grigore, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 35 225, 76 lei, cu titlu de cheltuieli pentru extrădarea inculpatului. În rest, sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, analizând și apreciind sistemul de probe indicate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității, le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, ce coroborează între ele, dar și cu depozițiile inculpatului Luchian Grigore, din care rezultă că Luchian Grigore prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, individualizată prin *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, acțiunea ce nu este legată cu răpirea acesteia, cu bunăștiință asupra unui minor, săvârșită de două sau mai multe persoane*.

În continuare, instanța de apel a indicat că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului Luchian Grigore, deși instanța de fond a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător, considerent din care apelul acuzatorului de stat urmează a fi admis în această parte.

La caz, privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art.16 Cod penal, instanța de apel a stabilit că, infracțiunea săvârșită, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

În continuare, instanța de apel a reținut că, circumstanțe agravante, stabilite de art. 77 Cod penal, în sarcina inculpatului nu au fost reținute. Conform prevederilor art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante nu au fost identificate.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpatul nu are antecedente penale, se caracterizează negativ, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat.

La fel, ținând cont de personalitatea inculpatului Luchian Grigore, de circumstanțele reale și personale, de caracterul faptelor prejudiciabile, dar și de

comportamentul acestuia, instanța de apel a indicat că, în privința inculpatului pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

La caz, instanța de apel a considerat că, instanța de fond nejustificat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal și a stabilit inculpatului un termen de probațiune.

Instanța de apel a reținut, caracteristica inculpatului, dar și faptul că după săvârșirea infracțiunii a părăsit țara fără permisiunea organului de urmărire penală, ulterior fiind anunțat în căutare cu aplicarea (în contumacie) a măsurii preventive sub forma de arestarea preventivă.

Instanța de apel a mai reținut că, în cadrul dezbaterilor în cadrul instanței de fond, dar și în cererea de apel, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 35 225, 76 lei, cu titlu de cheltuieli pentru extrădarea inculpatului Luchian Grigore și suma de 994 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală ambulatorie nr. 516a-2016 din 03 iunie 2016.

La caz, instanța de apel a considerat justificat de încasat din contul inculpatului Luchian Grigore, a sumei de 35 225, 76 lei, cu titlu de cheltuieli pentru extrădarea inculpatului Luchian Grigore, în rest cerința acuzatorului de stat a fost respinsă.

Astfel, vis-a-vis de solicitarea acuzatorului de stat de a încasa din contul inculpatului Luchian Grigore a cheltuielilor judiciare în mărime de 994 lei, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală ambulatorie nr. 516a-2016 din 03 iunie 2016, instanța de apel a apreciat-o ca neîntemeiată.

În sensul expus, instanța de apel a mai stabilit că, încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei sunt guvernate de prevederile art. 143 Cod de procedură penală, iar efectuarea expertizei psihiatrico-legală ambulatorie nr. 516a-2016 a fost dispusă în anul 2016.

Astfel, instanța de apel raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, a considerat că, plata cheltuielilor judiciare pentru extrădare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât Luchian Grigore a recunoscut că, a comis o infracțiune, s-a eschivat de la OUP, ce a generat anunțarea acestuia în căutare, ulterior extrădarea sa.

Mai mult, în cadrul procesului penal, inculpatul aflat în culpă infracțională potrivit normelor procesual penale, este obligat să suporte cheltuielile de judecare, deoarece a săvârșit o infracțiune ce a declanșat un proces de judecată.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Marinescu D. în numele inculpatului, care solicită casarea acestei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- în speța dată sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale de către instanța de apel și anume nu s-a luat în considerare faptul că, inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer în cele comise, a solicitat ca judecata în privința lui să se desfășoare conform art.364¹ Cod de procedură penală;

- pedeapsa instanței de apel este prea aspră, dat fiind faptul că inculpatul este tânăr, consideră aceasta ca circumstanță atenuantă, este o persoană care a săvârșit infracțiunea avînd 21 ani (infracțiunea a fost săvârșită la data de 20.12.2014) anterior acesta nu a fost tras la răspundere penală, este angajat în cîmpul muncii, la moment materialul caracteristic anexat la dosarul penal îl atestă ca o persoană conștiincioasă și educată, consideră și acest moment ca circumstanță atenuantă;

- consideră ca circumstanță atenuantă faptul că, din momentul săvârșirii faptei pînă la moment Luchian Grigore nu a săvârșit vreo altă infracțiune este vorba de o perioadă de 6 ani, la fel s-a corectat și a conștientizat caracterul său antisocial și prin faptul că, a avut ca măsură preventivă arestul preventiv, conștientizînd pe deplin acțiunile sale antisociale, la fel consideră că admiterea apelului pe capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor judiciare, este una neîntemeiată;

- conform art. 227 Cod de procedură penală, cheltuielile de extrădare, nu fac parte din cheltuielile judiciare.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Gonța F. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri, privind aplicarea în privința lui Luchian G., a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în baza art. 90 alin. (1) Cod penal, a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, sub formă de închisoare, pe un termen de probă de 2 ani și de respins ca neîntemeiată cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea recursului indică:

- cît privește individualizarea pedepsei și răspunderii penale, consideră că instanța de apel a dat o individualizare incorectă pedepsei penale prin aplicarea defavorabilă a legii;

- raportînd la prevederile art. 77 Cod penal, constată că în privința inculpatului nu au fost identificate careva circumstanțe agravante;

- călăuzindu-se de prevederile art. 76 alin. (1) și (2) Cod penal, instanța poate reține în privința inculpatului, următoarele circumstanțe cu caracter atenuant: recunoașterea vinovăției; lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea părții vătămate;

- avînd în vedere cumulul de circumstanțe atenuante identificate, precum și lipsa cărorva circumstanțe agravante, instanța, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, este în drept să suspende condiționat executarea pedepsei;

- totodată, ținînd cont de atitudinea inculpatului față de infracțiunea săvârșită, conștientizarea celor comise și regretul sincer față de rezultatul infracțional, dar și faptul că s-a aflat în arest de la data de 10.09.2018, pînă la 08.10.2018 și de la 08.10.2018, pînă la 24.04.2019, adică mai bine de 6 luni, consideră că acesta deja a pășit pe calea de reeducare și corectare în sensul art. 61 alin. (1) Cod penal;

- din conjunctura celor expuse, apărarea a orientat instanța întru aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei;

- instanța de apel, contrar prevederilor de drept indicate, nu a reținut caracterul atenuant al circumstanțelor prezente în speță. Astfel, nu a atribuit caracter atenuant lipsei pretențiilor materiale și morale din partea părții vătămate;

- prin neregnoașterea caracterului atenuant circumstanțelor menționate, consideră că instanța de apel neîntemeiat nu a aplicat prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, or legiuitorul clar a specificat în art. 7 Cod penal că, la aplicarea pedepsei instanțele de judecată trebuie să țină cont de toate circumstanțele proprii faptei și persoanei;

- inculpatul Luchian Grigore nu are antecedente penale și nu există nici o probă ce ar demonstra predilecția acestuia pentru săvârșirea de noi infracțiuni. Plus la aceasta, concluzia dată depășește solicitările și argumentările înaintate de parte acuzării în apel, care a indicat doar la inechitatea pedepsei aplicate reieșind din prevederile art. 75 Cod penal. În apelul procurorului nu se indică nici un argument privind pericolul social pe care îl prezintă Luchian Grigore, în cazul aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei. Astfel, instanța de apel a examinat cauza nu în raport cu argumentele invocate în apel, ceea ce imprimă concluzia că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- caracterizarea negativă a lui Luchian Grigore nu este argumentată în nici un fel, astfel încât lipsesc circumstanțele agravante, antecedentele penale, lipsesc pretențiile victimei, nu există circumstanțe ce l-ar caracteriza negativ pe Luchian Grigore;

- decesul nici unei persoane, în rezultatul acțiunilor lui Luchian Grigore sau altei persoane în cauza dată nu a survenit, iar învinuirea formulată de parte acuzării se limitează la art. 166 alin. (2) Cod penal, pe când survenirea decesului victimei ar fi fost calificată de parte acuzării în baza art. 166 alin. (3) Cod penal;

- caracteristica negativă a lui Luchian Grigore, reieșind din faptul că, acesta a părăsit teritoriul Republicii Moldova, fiind anunțat în căutare, nu poate fi considerată ca una definitivă, deoarece nu s-a demonstrat de acuzarea de stat că, Luchian Grigore a părăsit teritoriul Republicii Moldova pentru a se eschiva de la pedeapsa penală sau de a se eschiva de la răspundere penală;

- referitor la încasarea cheltuielilor de extrădarea lui Luchian Grigore în sumă de 35 225,76 lei, urmează de menționat despre art. 11 alin. (2) ale Legii nr. 371 din 01.12.2006 „cu privire la asistența juridică internațională în materie penală”, conform căruia statul solicitant suportă cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant. În același sens, sunt relevante și prevederile internaționale cu privire la suportarea cheltuielilor pentru extrădarea persoanelor din art. 24 din Convenția europeană de extrădare datată cu 13.12.1957, care prevede că cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți;

- cheltuielile suportate pentru extrădarea inculpatului nu se raportează la categoria cheltuielilor judiciare imputabile persoanei extrădabile, ci urmează a fi acoperite de către stat, adică pretențiile procurorului vizavi de acest subiect sunt vădit nefondate;

- individualizarea pedepsei, prin aplicarea normelor de individualizare a pedepsei (art. 7, 61,75, etc. Cod penal) contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași

norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție (art. 427 alin. (I) pct. 16) Cod de procedură penală);

- consideră că Curtea de Apel, ilegal a individualizat pedeapsa lui Luchian Grigore, precum și ilegal a încasat cheltuielile de extrădarea lui Luchian Grigore în sumă de 35 225,76 lei

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând a dispune inadmisibilitatea acestora, deoarece nu sunt indicate concrete erori de drept, iar instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de aplicare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurenții, invocă ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 16) Cod de procedură penală, conform cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorii nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă

recurenții își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită de instanța de apel, considerând că aceasta greșit a casat sentința, fără a lua în calcul circumstanțele concrete ale cauzei, susținând o poziție eronată în ce privește neaplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, totodată consideră că pretențiile procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru extrădare din contul inculpatului, sunt nefondate.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului penal consideră, că în prezenta speța nici unul din ele nu este incident cazurilor de casare, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, din care considerent instanța de recurs respinge argumentul recurenților, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel a motivat desfășurat hotărârea adoptată privind casarea sentinței de aplicare în privința inculpatului a pedepsei penale, inclusiv în partea aplicării în baza art. 90 Cod penal, iar decizia instanței de apel corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv alegațiile invocate de recurenți privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu sânt incidente pentru desființarea hotărârii instanței de apel și vor fi analizate sub aspectul prezenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs consideră că, în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurenți, și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în ce privește individualizarea pedepsei, și anume prin aplicarea inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe o perioadă de probațiune.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține că inculpatul a fost condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal menționează că, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, ce se clasifică ca infracțiune gravă.

Analizând însă, textul deciziei contestate Colegiul atestă, că la stabilirea pedepsei lui Luchian G. instanța de apel, a ținut seama pe deplin de prevederile art. 61, 75 Cod penal, precum și de gravitatea infracțiunii săvârșite ce face parte din categoria celor grave, de faptul că se caracterizează negativ, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat.

Totodată, această instanță, ținând cont și de prevederile art. 78 alin. (1) lit. a) Cod penal, în coraport cu dispozițiile art. 364¹ Cod de procedură penală a stabilit inculpatului limita minimă a pedepsei cu închisoare prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod, reducând o treime din pedeapsă. De asemenea, instanța de recurs remarcă, că circumstanțele atenuante - căința sinceră și recunoașterea vinei, au atras incidența procedurii simplificate în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, la cererea inculpatului, iar circumstanțele precum: recunoașterea vinei, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea părții vătămate, vârsta tânără au avut ca efect aplicarea prevederilor art. 78 Cod penal, în cumul cu alte circumstanțe reținute de către instanța de apel, din care considerent Colegiul penal respinge critica recurentului, precum că nu a fost dat apreciere faptului, că în cauză lipsesc careva circumstanțe agravante și există circumstanțe atenuante.

Așadar, Colegiul consideră, că instanța de apel just a conchis că nu sânt suficiente împrejurări pentru a aplica o pedeapsă condiționată cu suspendare conform art. 90 alin. (1) Cod penal, mai mult ca atât că, conform caracteristicii (f.d.10), inculpatul se caracterizează negativ, pe perioada în care a locuit pe teritoriul satului pe numele acestuia au parvenit plângeri și sesizări cu caracter negativ la postul de poliție, ducând un mod de viață necorespunzător, din care considerent instanța de recurs respinge alegațiile recurenților precum că, nu există circumstanțe ce l-ar caracteriza negativ pe Luchian G. și că nu există nici o probă ce ar demonstra predilecția acestuia pentru săvârșirea de noi infracțiuni. Totodată, se atestă că inculpatul a comis fapta prin două agravante ale acesteia, dintre care și cu bunăștiință asupra unei minore, care în urma acțiunilor inculpatului a dezvoltat o tulburare de stres posttraumatică cu sindrom anxios-depresiv, necesitând asistența medicală spitalizată.

Ce ține de critica recurentului, precum că în partea descriptivă a deciziei este indicat că „ca rezultat al acțiunilor prejudiciabile a inculpatului, a survenit decesul unei persoane”, concluzie ce depășește circumstanțele cauzei, instanța de recurs reține, că prin faptul indicării în partea descriptivă a deciziei, într-un singur loc, circumstanța în cauză (f.d. 249 v. I) este admisă o eroare materială, care urmează a fi

corectată printr-o încheiere a instanței de apel, conform prevederilor art. 249 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal specifică că potrivit alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.* Așa dar, din conținutul normei enunțate, rezultă că instanța de judecată poate dispune suspendare condiționată a executării pedepsei, în caz că va considera necesar, adică din sensul acestei norme această prevedere poartă un caracter facultativ și nu unul imperativ.

În altă ordine de idei, Colegiul penal consideră nefondată critica recurenților, precum că în privința inculpatului, fiind prezente mai multe circumstanțe atenuante, iar circumstanțe agravante nefiind stabilite, urmează a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece instanța de apel just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite ce se clasifică ca gravă și care a provocat tulburări de stres în privința victimei, manifestată prin tulburări de somn, dispoziție diminuată, frică, evitarea contactelor cu ambianța, autoacuzare și autoblamare, incapacitate de a face față rutinei.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa principală de 2 ani închisoare, stabilită în sarcina inculpatului, cu reducere a 1/3 din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Cu referire la argumentul avocatului Gonța F., prin care menționează exemple de practică judiciară a Curții Supreme de Justiție, de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, indicând la temeiul de recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, instanța de recurs reține că, avocatul doar le-a indicat, fără a-și argumenta opinia și legătura acestora cu speța dată, or circumstanțele fiecărui caz sunt diferite, pe care instanța analizându-le își întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal consideră ca nefondate și criticile avocaților în numele inculpatului, referitor la faptul că nemotivat au fost încasate cheltuielile judiciare pentru extrădare din contul inculpatului.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

Astfel, potrivit art.227 Cod de procedură penală:

(1) Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

(2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele:
pct. 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

(3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art. 229 Cod de procedură penală:

(1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

(2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

(3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

La fel, din materialele cauzei se reține că, extrădarea inculpatului Luchian G. a fost necesară pentru buna desfășurare a urmăririi penale și examinării cauzei în instanțele de judecată, astfel cu toate că, aceste cheltuieli au fost avansate de către stat, aceasta nu-l absolvă automat pe inculpat de la achitarea acestora, or după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Deci, acțiunea de extrădare a inculpatului constituie o acțiune procesuală în cauza penală, care este reglementată de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Totodată, se rețin ca fiind neîntemeiate alegațiile avocatului Gonța F. cu referire la prevederile art. 24 din Convenția europeană de extrădare și art. 11 din Legea nr.371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, or aceste norme reglementează suportarea cheltuielilor de extradare la momentul efectuării acesteia, între părțile (statele) implicate în procedura extrădării, dar nicidecum procedura recuperării cheltuielilor suportate de către stat, după condamnarea persoanei, situație reglementată de prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, care stipulează cazurile în care instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, fiind stabilite exhaustiv și

excepțiile de neîncasare a cheltuielilor de la condamnat, iar cheltuielile de extrădare nu se regăsesc printre excepții.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel, în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, această instanță a dispus casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei, inclusiv în partea care se referă la cheltuielile de judecată și a pronunțat în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încasat de la Luchian G. în beneficiul statului suma de 35 225, 76 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, în rest sentința a fost menținută, motivându-și soluția.

Astfel, din conținutul recursului, se atestă că recurentul nu aduce argumente sau circumstanțe ce ar putea răsturna soluția instanței de apel, privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or în ședința de judecată a instanței de apel nu au fost prezentate probe referitor la situația materială precară a inculpatului, sau aflarea persoanelor la întreținerea acestuia.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanța de apel a motivat eficient soluția de admitere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Marinescu Dumitru și Gonța Fiodor în numele inculpatului Luchian Grigore, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Marinescu Dumitru și Gonța Fiodor în numele inculpatului Luchian Grigore prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Luchian Grigore Xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor